

1886. Njegova mati je bila avstrijska nadvojvodinja Kristina. Španski prestol je zasedel l. 1902. Leta 1906. se je poročil z angleško princico Battenberško. Rodili so se mu štirje sinovi in dve hčerki. Njegovo vladanje ni bilo srečno in je bil leta 1931. ob p. stol, ker je postala Španija republika. V pregnanstvu je

živel delno v Franciji, delno v Angliji, delno v Avstriji. Za nekaj časa se je bil naselil ob Vrbskem jezeru. Smrt ga je dohitela v Italiji. Blagopokojni je bil katoliški vladar in mu je v bolezni v Rimu papežev tajnik sporočil blagoslov sv. očeta. Na smrtni postelji je prejel sv. zakramente za umirajoče.

Kratke tedenske novice

Nemški poslanik v Beogradu von Heeren je v ponedeljek v Zagrebu obiskal bana dr. Šubišića, v torek pa podpredsednika vlade dr. Mačka.

Angleški zunanji minister Eden, ki je bil zadnje dni na službenem obisku v Turčiji, se je prijel 2. marca v Atene, kjer bo ostal več dni.

Silovit potres v severnogrškem mestu Larisa je v preteklem tednu porušil 40% hiš in je ostalo brez strehe 28.000 prebivalcev.

Za Antonescovo politiko v Romuniji je glasovalo 1.163.095 oseb, proti pa je bilo oddanih 1515 glasov.

Diplomatski odnosi med Anglijo in Bolgarijo še niso prekinjeni. Angleška vlada je prepustila poslaniku v Sofiji Rendellu odločitev glede prekinitev diplomatskih stikov.

V okviru dogodkov na Balkanu ne gre toliko za položaj Bolgarije, ampak si hoče Nemčija z zasedbo bolgarskega ozemlja zavarovati romunske petrolejske vrelce, končati grško-italijansko vojno in izpodrinuti Anglijo z Balkana.

Zastopnik ruske vlade Višinski je k pristopu Bolgarije k trojni zvezi izjavil, da 1. korak bolgarske vlade ne vodi k miru, ampak k vojni, in 2. da Rusija, zvesta svoji mirovni politiki, ne bo nudila Bolgariji nobene pomoči.

Bolgarija je enajsta država, za katero so Zedinjene države v tej vojni odredile zaporo kreditov.

Bolgarski poslanik Momčilov v Londonu je odstopil v znak protesta proti pristopu Bolgarije k trozvezi: Nemčija, Italija, Japonska.

Turčija je minirala prehod skozi Dardanele za vse ladje. Plovba skozi to morsko ožino je brez posebnega turškega vodnika nemogoča.

»Čete svobodnih Francozov« so zavzele znamenito hlbjsko zelenico Kufra 1. marca. Ujetih je bilo okrog tisoč Italijanov in zaplenjena je bila velika množica vojni potrebščin.

Izredno številne nemške čete se zbirajo okrog Bruslja v Belgiji. Poznavalci razmer pravijo, da so to neposredne priprave za veliki nemški napad na angleške otoke.

Nemški tovorni parnik »Leck« je prodrl angleško blokado in je srečno pripeljal iz Bordeauxa v zasedeni Franciji v Rio de Janeiro v Južni Ameriki. Za to pot je rabil 31 dni.

Na 18. konferenci komunistične stranke Sovjetske zveze je bil bivši komisar za zunanjo politiko Litvinov izključen iz vodstva stranke.

Koj po izglasovanju zakona o pomoči in posojanju vojnega materiala demokratičnim državam namerava Roosevelt sestaviti tako zvano obrambno vlado, v kateri bodo: zunanji minister Hull, vojni minister Knox in mornariški minister Stimson.

Ali si že obnovil naročnino?

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Velika dobrotnica revežev umrla v Otiškem vrhu pri Dravogradu. V Otiškem vrhu je umrla 82 letna Marija Poberžnik, p. d. Gašparica. Ljudje jo bodo ohranili v najboljšem spominu kot veliko dobrotnico revežev. Počivaj v miru, blaga duša, preostali nam so žalje!

Dobra krščanska prababica umrla v visoki starosti 89 let. V Mariboru je umrla v Loški ulici stanujoča 89 letna zasebnica Ana Januš. Rajna je bila pred leti pri Sv. Petru pri Mariboru s svojimi že davno rajnim možem Mihaelom viničarka. Vzgojila je dvoje otrok. Sin ji je padel med svetovno vojno, hčerka pa je dobro omožena v Mariboru. Pogreb blagopokojne, ki je bila vzorna mati, stara mati in prababica, se je vršil 23. februarja na pokopališču na Pobrežju ob obilnem spremstvu sorodstva, znancev, Krščanske ženske zveze in mnogoterih šentpeterčanov. Številna udeležba pri pogrebu je dokazala občo priljubljenost, katere se je veselila dobra prababica v Mariboru in v St. Petru. Vsem, ki so posodili rajni zadnjo pot, iskreni: Bog plačaj! Bodi Vsemogočni blagi ženični večni plačnik, žalujočim preostalim naše sožalje!

Solarka umrla v Košakih pri Mariboru. Kruta smrt je ugrabila po dolgi in mučni bolezni učenka 4. razreda krčevinske šole Mernik Bariko, edino hčerko Dvoršakovih. 25. februarja so jo spremlili otroci krčevinske šole, učiteljstvo, starši, sorodniki in znanci na njeni zadnji poti. Otroci so ji zapeli »Blagor mu« in »Vigred«. Ob grobu sta govorila g. katehet in ena njenih sošolk — nji v slovo, staršem v tolažbo. Naj bo zemljica lahka pridni in dobri deklici!

Dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« umrl. Položili smo k večnemu počitku posestnika Jožefa Ričnik, p. d. Miklavca, v Ribnici na Pohorju poleg njegove pred petimi leti umrle žene Antonije. Rajni je marljivo gospodaril na svojem posestvu polnih pet in petdeset let. Svojo bolezen je prenašal vdan v božjo voljo, saj je bil veren katoliški mož. Večkrat se je v bolezni pokrepčal s sv. zakramenti ter tudi spravljen z Gospodom zaspal v 80. letu svoje življenjske dobe. Na njegovi zadnji poti ga je spremljal ob veliki množici faranov poleg domačega g. župnika tudi g. Leber iz Vuhreda. Na domu in na grobu pa mu je domači pevski zbor zapel poslovinne pesmi. Rajni naj počiva mirno med ženo in v vojni umrlim najstarejšim sinom Francetom, žalujočim pa naše iskreno sožalje!

Smrt vzornega moža pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Na mastno nedeljo nas je zapustil vrli mož in gospodar Jožef Fras iz Pernice. Pokojni je

bil globoko veren, saj ga ni manjkalo nobeno nedeljo pri sv. maši. Kako je bil priljubljen, je pričal pogreb, saj se je zbrala ob grobu skoro vsa fara. Domači cerkveni pevski zbor mu je zapel v slovo doma in ob grobu, kjer mu je spregovoril tudi domači g. župnik. Naj počiva v miru!

Blaga mamica umrla pri Sv. Petru pri Gornji Redgoni. Zalostno so zadoneli zvonovi prejšnji teden in naznanili tužno vest, da je nemila smrt po kratki bolezni pretrgala nit življenja daleč na okoli znani blagi mamiči Barbari Sattler iz Stanešinc. Delaj in moli je bilo njeno geslo. Zvesto je služila Bogu, vsako nedeljo je redno že v zgodnjih urah hitela v cerkev. Tako je zapustila vsem najlepši zgled. Ob grobu ji je spregovoril poslovinne besede domači g. župnik. Na njeni zadnji poti jo je spremlil tudi njen sorodnik g. dr. Trstenjak iz Ljubljane, domači g. p. Angelus Sattler iz Škofje Loke in g. kaplan Pekonja poleg mnogo drugih ljudi. Ni še minilo dve leti, kar je umrl njen mož. Bog naj bo rajnici milosten plačnik! — Žalujočim ostalim naše sožalje!

Umrla je pri Sv. Trojici v Halozah Neža Muršek, rojena Bedrač iz Dolene. Prvi petek v mesecu so ji zazvonili duhovski zvonovi mrtvaško pesem, njej, ki je pobožno vedno doživljala pobožnost Srca Jezusovega.

Brat našega prevzvišenega škofa na zadnji poti. Zadnjič je poročal »Slov. gospodar« o smrti Antona Tomažiča, brata našega škofa in očeta g. žičkega župnika. Kako je bil rajni priljubljen, je pokazal pogreb v Žičah. Pogrebel so prišli od blizu in daleč. Največ jih je seveda bilo iz Žič in sosednjih Loč. Tudi 17 duhovnikov z bratom, Prevzvišenim lavantinskim nadpastirjem, ga je spremlilo na zadnji poti. Velikasten pogreb! Žal, da ga sin ni mogel spremljati, ker je hudo preizkušen po težki bolezni, ki ga priklopa na posteljo. In to je pokojnega skrbelo. Sam je potožil zdravniku g. dr. Ankerstu iz Loč: »Ali bom res moral umreti? Pa vendar sedaj ne bi rad še umrl, saj me sin ne bo mogel niti pokopati.« Našega Tonča ni več med nami. Ko so sončni žarki na pustni torek najlepše ogrevali božjo njivo v Žičah, je jemal slovo od nas. Ob poslovinnih besedah Prevzvišenega ni ostalo nobeno oko suho. Pa zvoki žalostink, ki so jih zapeli domači pevci pod vodstvom organista g. Čuka iz Poljčan, so rezali v srce. Tako se poslavljajo iz tega sveta pravičniki! In rajni je bil mož molitve. Zato smo prepričani, da mu je Vsemogočni že obilen plačnik. Saj je zadnja leta toliko trpel zaradi nahuhe in kako voljno ter je iskal tolažbe in olajšanja le v svojem Bogu. Spavaj sladko in

»Tu mora ostati vse, kakor je! Nobeden naj se ne gane od tod! Ti pa,« se je obrnil na občinskega moža, »pojdi po orožnike! Hrust pa naj pošlje po zdravnika!«

»Po duhovnika je treba, Tinča je treba prevideti,« je dejal Judež in pokazal na Tinčo, ki je hropel na tleh.

Ne da bi se kaj zmenil za župana, je Judež odhitel po gospoda. Župan je nagrbničil čelo in je vprašal strogo:

»Kako se je zgodilo?«

»Za dvajset dinarjev je šlo,« je povedal Pušnik ves skosen, »nekdo jih je z mize pobral.«

Mrkačev Luka se je zadril vmes:

»Migec je vsega kriv, on je ščul. On je pocopral, da je prišel denar v moj žep.«

»Kje je Migec?«

Vsi so se ozrli. Toda »coprniki« se je že koj spočetka, ko so se začeli tepsti, pobral in se odrezal po vasi dol. Ker ga ni bilo, je župan pogledal okoli sebe in je vprašal:

»Kdo je Tinča z nožem? Judež?«

»Ne! Ne!« se jih je več oglasilo, Pušnik pa je povedal:

»Ko je Judež prišel, je bil Tinča že zaboden. Judež je hotel prepričati, pa je prišel prepozno.«

»Tisti, ki je Tinča zabodel, naj se javi! Dolžnost je, da se javi. Hočem vedeti, kdo je bil,« je pozival župan strogo.

Vsi so molčali, nihče se ni zmežil.

»Torej skriva se tudi še? Se bo že našel... Vprašaj Tinčo!«

Mrkačev Luka se je sklonil k svojemu prijatelju, pa ni mogel iz njega nič spraviti, ker je Tinča težko hropel.

Tedaj se je vrnil Judež s kaplanom. Duhovnik je pokleknil k ranjencu in je brž spoznal, da je njegovo življenje pri kraju. Naglo ga je del v poslednje olje in nekaj minut nato je Tinča izdihnil. Njegova smrt je pretresla vse. Stali so nemo okoli mrljica. Vtem sta prišla dva občinska moža, gostilničar in orožnik. Župan in orožnik sta začela strogo zasliševanje, pa nista mogla dognati, kdo bi bil morilec.

»Vsi naj pokažejo nože! Bomo videli!« je zapovedal župan, glas pa se mu je tresel.

Nadvorski Peter je sveto zatrjeval, da ni imel noža pri sebi, prav tako tudi Ladrar. Končnikov Jur in Mrkačev Luka sta pokazala svoja noža, na teh ni bilo nobene sledi o krvi. Meležnik pa je s tresočo se roko iskal po hlačah, pa ni našel drugega ko prazno nožnico.

»Tu je Meležnikov nož, tu pod klopjo leži,« je zavpil Mrkačev. »Saj sem rekel, da je Meležnik Tinčo zaklal — saj sem videl.«

Il so več jarkov, ki so odvajali vodo. Ko je vodna gladina globoko padla, so zagledali lesene stebre, ki so štrleli iz vode. Kmetje so najprej menili, da so to ostanki kakega starega gozda. Na prigrigvarjanje kastrojskega škofa so poklicali znanega grškega arheologa (raziskovalca) Keramopulosa iz Aten, ki je dognal, da so to ostanki starega grškega mesta Lymnes-Komo, ki ga je popisal že zgodovinar Tukidides.

V tibetski (v osrednji Aziji) prestolnici Lhasi oddajajo župansko mesto vsako leto v prvih 23 dneh na javni dražbi. Kdor si kupi ta položaj, sme mestu vladati in ga upravljati, kakor se mu zdi. Med drugim lahko obdrži ves denar, ki ga pobere s posebnimi davki in globami.

(Dalje sledi)